

5.1

ΑΠΕ / αιολικά

Περί χαμένων ευκαιριών, ανέμων και υδάτων

του Γιάννη Τσιπουρίδη

Προέδρου της Ελληνικής Επιστημονικής Ένωσης Αιολικής Ενέργειας (ΕΛΕΤΑΕΝ)

Εκδότη των "Ανεμολογιών"

Φέτος η ΕΛΕΤΑΕΝ κλείνει 25 χρόνια ζωής. Εικοσιπέντε χρόνια προσπάθειας αφύπνισης της Πολιτείας και ενημέρωσης των πολιτών για τα προφανή οφέλη μιας εγχώριας, ανεξάντλητης, φθηνής, καθαρής και φιλικής στο περιβάλλον πηγής ενέργειας. Τα 25 χρόνια αυτά τα επιχειρήματά μας δεν άλλαξαν επί της ουσίας. Απλά ενισχύθηκαν, τεκμηριώθηκαν καλύτερα και επιβεβαιώθηκαν στην πράξη. Οι επιστημονικά τεκμηριωμένες εκτιμήσεις μας είναι πλέον επιστημονικά επιβεβαιωμένα στοιχεία και αποδείξεις.

- Εικοσιπέντε χρόνια μετά, το 2015, στο διεθνές ή/και εθνικό περιβάλλον ισχύουν τα κατωτέρω:
- Η συνεισφορά της αιολικής ενέργειας στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, με την υποκατάσταση παραγωγής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα, είναι σημαντική και καταγεγραμμένη και την καθιστά αιχμή του δόρατος στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής,
- Η συμμετοχή της αιολικής ενέργειας στο νέο ενεργειακό περιβάλλον που θα αντικαταστήσει το απερχόμενο καταστροφικό για τον πλανήτη ενεργειακό καθεστώς των, έτσι κι αλλιώς εξαντλούμενων ορυκτών καυσίμων, θεωρείται διεθνώς δεδομένη και λαμβάνεται υπόψη στα σχέδια χάραξης νέων δικτύων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας,

- Η στόχοι Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για το 2020 δεν είναι παρά ένα ενδιάμεσο στάδιο και ακολουθούν οι πιο φιλόδοξοι στόχοι για το 2030, 2040 και 2050,
- Η οικονομικότητα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανεμογεννήτριες έχει αποδειχθεί κατ' επανάληψη και είναι αποδεκτή από την κοινωνία, τις αγορές και τους επενδυτές,
- Η ύπαρξη πλούσιου αιολικού δυναμικού στη στεριά και θάλασσα της πατρίδας μας, είναι επιβεβαιωμένη από δεκάδες μελετών, εδώ και δεκαετίες και η αποδοτική εκμετάλλευση του τεχνολογικά εφικτή,
- Η ύπαρξη ικανού, έμπειρου, με υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης και κατάρτισης στην ανάπτυξη της αιολικής ενέργειας ανθρώπινου δυναμικού στη χώρα μας, καθώς και των σχετικών εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων είναι δεδομένη και αναγνωρισμένη διεθνώς,
- Η συνεισφορά της αιολικής ενέργειας, ως ανεξάντλητης εγχώριας πηγής ενέργειας, στην ενεργειακή εξασφάλιση της χώρας και στην αποφυγή εισαγωγής ακριβών και ρυπογόνων ενεργειακών πηγών, είναι μοναδική και ανεκτίμητη
- Η μοναδική φιλικότητα της αιολικής ενέργειας στο περιβάλλον είναι ευρέως αποδεκτή και αμφισβητείται μόνο από εκφραστές τοπικιστικών ή συντεχνιακών συμφερόντων,

- Η δυνατότητα της αιολικής ενέργειας να αποτελέσει μοναδικό πυλώνα επανεκκίνησης της εθνικής οικονομίας, αφού αντιπροσωπεύει ένα επενδυτικό πακέτο πολλών δισ. €, αναλόγως του βαθμού εκμετάλλευσης (χερσαία, θαλάσσια και νησιώτικα αιολικά πάρκα, διασυνδέσεις, ενισχύσεις δικτύων, έργα αποθήκευσης), αποδεικνύεται με απλή αριθμητική, ενώ ταυτόχρονα:
- η διεθνής επιστημονική κοινότητα επιβεβαιώνει με κάθε τρόπο και κάθε ευκαιρία την αναμφισβήτητη βεβαιότητα της ότι η κλιματική αλλαγή αποτελεί τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο της ανθρωπότητας και ότι για την κλιματική αλλαγή ευθύνεται η χρήση ορυκτών καυσίμων,
- η διεθνής οικονομική κοινότητα επιβεβαιώνει με κάθε τρόπο και κάθε ευκαιρία την απόφαση της να «αποεπενδύσει» από τα ορυκτά καύσιμα και να επενδύσει σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας,
- η διεθνής πολιτική κοινότητα επιβεβαιώνει με κάθε τρόπο και κάθε ευκαιρία την θέληση της να μεταβεί το 2050 σε μια κοινωνία χαμηλού αν όχι μηδενικού άνθρακα, με την χωρίς ενδοιασμούς υποστήριξη της στην ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας

Τι να κάνουμε...

Όταν, λοιπόν, ισχύουν όλα τα ανωτέρω, τι έπρεπε να είχε κάνει η ελληνική Πολιτεία 25 χρόνια τώρα και δεδομένης της αδράνειας της (με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις), τι πρέπει να κάνει επείγοντως τώρα;

Θα σας πω τι έκανε μια γειτονική χώρα, που ηθελημένα ή άθελα πάντοτε την έχουμε συγκριτικά στο μυαλό μας. Σημασία, πάντως δεν έχει η χώρα, αλλά η επιτυχημένη εφαρμογή μιας πολιτικής που μόνο οφέλη έχει για την ίδια τη χώρα, την οποιαδήποτε χώρα.

Συμμετείχα πρόσφατα σε διεθνές συνέδριο και έκθεση αιολικής ενέργειας στην Κωνσταντινούπολη, στο οποίο συμμετείχαν πλήθος κόσμου, συνέδρων, εκθετών και προσωπικοτήτων του χώρου της αιολικής ενέργειας. Μάλιστα το Παγκόσμιο Συμβούλιο Αιολικής Ενέργειας επέλεξε αυτό το συνέδριο, το οποίο πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του (όπως και υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Αιολικής Ενέργειας), για να παρουσιάσει ο Πρόεδρος κ. Κλάους Ρέϊβ και ο Γενικός Γραμματέας κ. Στηβ Σόγιερ την έκθεση της παγκόσμιας Αιολικής αγοράς του 2014.

Το συνέδριο - ένας ακόμη κρίκος σε μια αλυσίδα μια διαδικασίας που ξεκίνησε πριν από καμιά δεκαετία με στόχο την ανάπτυξη της αιολικής ενέργειας στην Τουρκία - έφερε τον εμβληματικό τίτλο «Bridging the Continents» και ο καλός φίλος Πρόεδρος της Τουρκικής Ένωσης Αιολικής Ενέργειας Μουσταφά Ατασεβέν δεν έχανε ευκαιρία να τονίζει πως η αιολική ενέργεια ενώνει ηπείρους και λαούς.

Η επιτυχημένη πολιτική της Τουρκίας

Ας δούμε κάποια βασικά στοιχεία αυτής της διαδικασίας εφαρμογής μιας επιτυχημένης πολιτικής επιλογής ανάπτυξης της αιολικής ενέργειας, που νομίζω πως έχουν σημασία.

Να σημειωθεί ότι αυτή η επιτυχία δεν αντανάκλα σε άλλες επιλογές των τουρκικών κυβερνήσεων, ενεργειακές και μη, σε πολλές των οποίων στεκόμαστε κριτικά, όπως για παράδειγμα, στο γεγονός ότι, δυστυχώς, προωθεί και μάλιστα το διαφημίζει περήφανη, στους δρόμους της Κωνσταντινούπολης, το νέο πυρηνικό εργοστάσιο στο Ακούγιου!

Κατ' αρχάς, λοιπόν, η κυβέρνηση της Τουρκίας πείστηκε από τις διαθέσιμες αποδείξεις, για την ωφελιμότητα της αιολικής ενέργειας για την οικονομία της και αποφάσισε να υποστηρίξει την ανάπτυξη της, δημιουργώντας πρώτα ένα λειτουργικό θεσμικό πλαίσιο. Και να σημειωθεί πως δεν ήταν υποχρεωμένη να το πράξει, όπως η Ελλάδα, εξ αιτίας Κοινοτικής οδηγίας.

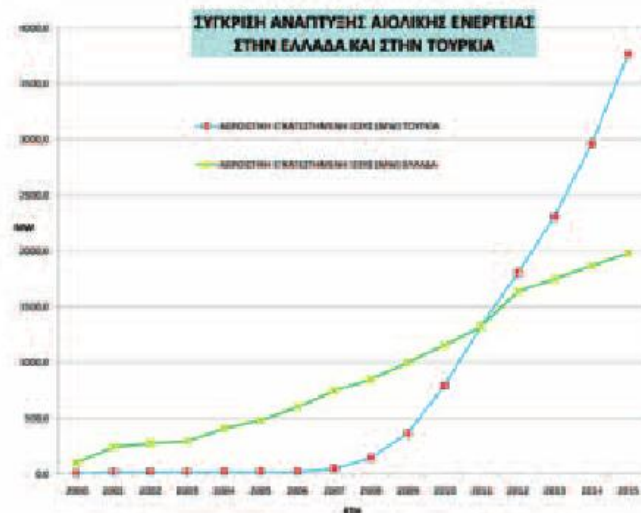
Δεν σταμάτησε όμως εκεί. Συνέχισε και συνεχίζει να στηρίζει αυτήν την προσπάθεια ανάπτυξης έμπρακτα και δημόσια, με συνεχείς παρεμβάσεις στο δημόσιο διάλογο και τη δημόσια ζωή υπέρ της αιολικής ενέργειας, όπως με την ενεργό συμμετοχή μελών της κυβέρνησης και εκπροσώπων θεσμών και φορέων σε συνέδρια και άλλες δημόσιες εκδηλώσεις η ακόμη π.χ. με την απονομή από κυβερνητικά στελέχη βραβείων σε παιδιά που συμμετείχαν σε διαγωνισμούς ζωγραφικής για την Ημέρα του Ανέμου. Το αποτέλεσμα είναι να επηρεάζονται οι οικονομικοί παράγοντες της χώρας, αλλά και οι πολίτες, υπέρ της αιολικής ενέργειας.

Στηρίζει όμως και διεθνώς την εθνική προσπάθεια ανάπτυξης της αιολικής ενέργειας στην Τουρκία. Δεν θα ξεχάσω στο Ευρωπαϊκό Συνέδριο και Έκθεση Αιολικής Ενέργειας της Βαρκελώνης το Μάρτιο του 2014, επί ελληνικής προεδρίας, την εντυπωσιακή ομιλία του Τούρκου Υπουργού Ενέργειας, όπου εκφέροντας ένα οραματικό λόγο, προώθησε τη χώρα του και τη βιομηχανία αιολικής ενέργειας της Τουρκίας, προσελκύοντας επενδυτές.

Με άλλα λόγια η κυβέρνηση της γειτονικής μας Τουρκίας αντιλήφθηκε το θησαυρό που βρίσκεται στην εκμετάλλευση της αιολικής ενέργειας και αποφάσισε τη δημιουργία σταθερού οικονομικού περιβάλλοντος για την προσέλκυση επενδύσεων. Λόγω του γεγονότος ότι δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκμεταλλεύτηκε με επιτυχία το εργαλείο της τοπικής προστιθέμενης αξίας ως κίνητρο κατασκευαστικής δραστηριοποίησης ξένων εταιρειών του χώρου της αιολικής ενέργειας.

Κυρίως όμως οι πολιτικές αυτές αντανάκλωνται άμεσα στα αποτελέσματα. Με ετήσια ανάπτυξη που τα τελευταία 6 χρόνια ήταν κατά μέσο όρο στα 550 MW περίπου και το 2014 έφτασε τα 800MW, η Τουρκία έχει τον απαιτούμενο όγκο πωλήσεων για να προσελκύσει επενδυτές και κατασκευαστές.

Νομίζω ότι ο Πίνακας μιλάει από μόνος του για την πορεία που διάλεξαν οι δύο χώρες. Ας ελπίσουμε ότι δεν προδιγράφει, και το μέλλον των δύο χωρών στον κλάδο αυτό.

Γιατί, έτσι όπως πάμε, η μεν Τουρκία θα συνεχίσει να ακολουθεί τις διεθνείς τάσεις στην ενέργεια και την κλιματική αλλαγή και θα βρεθεί στην πρωτοπορία της ανάπτυξης της νέας ενεργειακής τεχνολογίας, με όλα τα οφέλη που αυτό θα προσφέρει στην οικονομία της και στη διεθνή της παρουσία.

“ Η Ελλάδα, η χώρα των χαμένων ευκαιριών, θα συνεχίσει να αγκομαχά σαν τρένο στην ανηφόρα, παραφορτωμένο με όλα τα περιττά βάρη του παρελθόντος, που δεν μπορεί να αποτινάξει από πάνω του. Ένα τρένο που καίει κάρβουνο και οραματίζεται να το αντικαταστήσει με ... πετρέλαιο ή φυσικό αέριο.

Η Ελλάδα, από την άλλη, η χώρα των χαμένων ευκαιριών, θα συνεχίσει να αγκομαχά σαν τρένο στην ανηφόρα, παραφορτωμένο με όλα τα περιττά βάρη του παρελθόντος, που δεν μπορεί να αποτινάξει από πάνω του.

Ένα τρένο που καίει κάρβουνο και οραματίζεται να το αντικαταστήσει με πετρέλαιο ή φυσικό αέριο. ■